

Spoštovani,

doslej smo na onkoloških vikendih govorili predvsem o posameznih vrstah raka, o tem, kako ga ugotoviti in zdraviti. Tokrat želimo po uvodnem, predkliničnem delu (nova spoznanja na področju dednih rakov, presejanja in uporabnosti tumorskih označevalcev) pokazati na akutne in pozne sopojuje zdravljenja, da bi jih spoznali pravočasno in ustrezno ukrepali. Morda je do sedaj med nami veljalo, da sodi zdravljenje akutnih in poznih sopojevov samo v roke onkologov, vendar menim, da se je v zadnjih desetih letih marikaj spremenilo. Pomembno je, da to obvladata tudi splošni (družinski) zdravnik in njegova medicinska sestra.

Mimo tega incidenca raka raste, vse več bolnikov dobiva specifično onkološko zdravljenje in to večkrat že kot prvo zdravljenje z namenom ne samo zdraviti, temveč ozdraviti. Nekaj primerov. Pred desetimi leti je bil redkokateri bolnik z rakom črevesja zdravljen po operaciji še dodatno ststemsko, danes večina bolnic z rakom dojke, ne le tiste s pozitivnimi bezgavkami, dobiva dodatno kemoterapijo in/ali hormonsko terapijo. Tudi načini zdravljenja postajajo vse bolj učinkoviti ob novi, učinkovitejši podporni terapiji (rastni dejavniki, antiemetiki...). Večina bolnikov dobiva to zdravljenje, ki je dolgotrajno, ambulantno in ob težavah išče pomoč najprej pri svojem izbranem (ali dežurnem) zdravniku, ki naj bi zaplete pri zdravljenju spoznal in ustrezno ukrepal.

Veliko naših skupnih bolnikov ne ozdravimo, smo jim pa v oporo ob koncu njihovega življenja, skupaj z njihovimi svojci. Izkušnje kažejo, da so to težki trenutki za bolnike, njihove bližnje in tudi za nas, zato bomo na koncu našega srečanja posvetili nekaj časa različnim izkušnjam v teh okoliščinah.

V imenu prirediteljev vas na 15. onkološkem vikendu lepo pozdravljam.

Ljubljana, jesen 2000

dr. Branko Zakotnik, dr. med.